

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stałowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 176.

Sroda 4. Sierpnia 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 3. sierpnia. Komisya budżetowa delegacyi Rady państwa załatwiła tytuły 16 do 19 budżetu wojny. Wykreślono w tytule 16. (Zaopatrzenie) 180.000 złr., w tytule 18. (wydatki rozmaite) 100.706 złr., w tytule 19. (Pogranicze wojskowe) 500.000 złr. żądane na urządzenie nowej straży granicznej; tytuł 17. (wojskowe zakłady karne) przyjęto bez zmiany.

Madryt, 3. sierpnia. „Impartial“ donosi, że Don Carlos zaniechał wszystkich projektów, i rozkazał swoim stronnikom cofnąć się, ponieważ kraj nie dał się wciągnąć w ruch.

Część urzędowa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 27. lipca b. r. raczył najmilszemu mianować Juliana Ławrowskiego, deputowanego sejmku galicyjskiego i radcę wyższego sądu krajowego, zastępcą galicyjskiego marszałka krajowego.

Gmina Korytówka w pow. Łańcuckim położona, postanowiła zaprowadzić u siebie uregulowaną naukę szkolną i tym celem zobowiązała się aktem fundacyjnym należycie wystawionym.

1) Potrzebny budynek szkolny w raz z pomieszczeniem dla nauczyciela w r. b. wystawić i takowy wraz z rekwizytami szkolnymi zawsze w dobrym stanie utrzymywać.

2) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie 210 złr. w. a. w ratach półrocznych z góry.

3) Wypłacać na utrzymanie stróża szkolnego rocznie 12 złr. w. a. a na potrzeby szkolne 10 złr. w. a.

4) Dodać na opał szkoły rocznie 6 sągów drzewa, oraz raz na zawsze jeden morg na ogródek dla szkoły.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina wykonywać będzie w porozumieniu z każdoczesnym proboszczem miejscowym r. g. jakoteż proboszczem ob. łac. z Tarnowca.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w krzewieniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości z tą uwagą, iż rzeczona szkoła jako trywialna do wystawiania świadectw publicznych upoważniona, zaprowadzona została.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. lipca 1869.

Część nieurzędowa.

„Gazeta narodowa“ wspominając w nr. 193 i 194 z d. 31. lipca i 1. sierpnia r. b. o wprowadzeniu w życie rozporządzenia ministeryalnego z d. 5. czerwca r. b. tyczącego się języka urzędowego c. k. władz, urzędów i sądów w służbie wewnętrznej i w korespondencji z innymi władzami, przedstawia rzecz w sposób, któryby podać mógł w wątpliwość rzetelne przeprowadzenie pomienionego rozporządzenia ze strony rządu.

Tak czytamy w nr. 193 „Gazety nar.“, że ministerstwo wydając teraz osobne instrukcje co do zaprowadzenia języka polskiego jako urzędowego, wyjaśnić miało, że stronom wolno do urzędu i po niemiecku i po rusku pisać, a urząd w tym języku odpowiadać powinien; dalej że konsystorze, dekanaty i urzęda parafialne nie są stroną lecz w pewnym zakresie są urzędem, władzą, a według pomienionego rozporządzenia władze mają między sobą używać języka polskiego; że jednak pomimo to konsystorz lwowski obrządku grecko-katolickiego umówił się z tutejszem Namiestnictwem, iż to będzie przyjmować od konsystorza niemieckie pisma i dawać niemieckie odpowiedzi we wszystkich sprawach bez wyjątku, że zatem ta mniemana umowa stanowi pierwsze przekroczenie rozporządzenia ministeryalnego ze strony Namiestnictwa.

Odsuwając nieuzasadnione insynuacje i prostując powyższe podanie zauważyć nam wypada, że wyjaśnienie podobne ze strony ministerstwa byłoby według naszego zdania zupełnie zbytecznym, gdyż §. 5. rozporządzenia ministeryalnego z dn. 5. czerwca r. b. wyraźnie powiada, że „istniejące przepisy co do korespondencji c. k. władz, urzędów i sądów ze stronami, z władzami nierządowymi, korporacyami i gminami nie naruszają się niniejszem rozporządzeniem.“ Owóż te przepisy dotychczas niezmienione wyraźnie orzekają, że korespondencje tego rodzaju prowadzone być mają w tym języku, jakiego strony, władze nierządowe i t. d. używają.

Rzeczony rozporządzenie w paragrafie 5. różni wyraźnie władze rządowe od władz nierządowych, do których rzędu należą niewątpliwie konsystorze, dekanaty i urzęda parafialne, którym przeto pozostawiona jest wolność używania jednego z języków wyżej wymienionych.

Słusznie „Gaz. nar.“ podnosi, że Namiestnictwo do umowy z konsystorzem uwłaczającej postanowienia rozporządzenia ministeryalnego nie miało by kom-

petencyi; to też żadnej podobnej umowy nie było tylko na zapytanie konsystorza c. k. Namiestnictwo odpowiedziało, iż w korespondencji z niem, zastosowany być winien §. 5. rozporządzenia ministeryalnego, w czem nikt świadomy rzeczy przekroczenia upatrzeć nie może.

W tym samym numerze „Gazeta narodowa“ obawiając się innego przekroczenia w wykonaniu rozporządzenia o języku urzędowym donosi, że tutejszy senat uniwersytecki z powodu otrzymanego z Namiestnictwa pisma polskiego uchwalił miał większością głosów, udać się do ministerstwa, aby zrobiono wyjątek z pod ogólnej reguły na rzecz senatu uniwersytetu Lwowskiego. Niewiadomo nam, czyli podobna uchwała w senacie zapadła. Możemy jednak twierdzić, że odpowiedź na podobne podanie mogłaby tylko skonstatować fakt, iż językiem urzędowym wszystkich władz rządowych w kraju naszym z wyjątkiem władz wojskowych jest język polski, że zatem c. k. Namiestnictwo w korespondencji z Senatem uniwersytetu niemoże używać innego języka, tylko polskiego.

W num. 194 „Gazeta nar.“ przytaczając, iż w urzędach politycznych rozpoczęto z dniem 1. sierpnia używać także i w służbie wewnętrznej języka polskiego, zapytuje czy pod tym względem nie nadzieje jakie jeszcze dodatkowe „wyjaśnienie“. W obec przedstawionego powyżej istotnego stanu rzeczy, każdy bezstronny uzna, że takie zapytanie nie zasługuje na żadną dalszą odpowiedź.

Z Zary donoszą pod dn. 1. b. m.: Wezoraj wieczór przyszło do krwawej bójkii pomiędzy majtkami włoskiego wojennego statku „Monzombano“, który zawiął do portu Sebenico, a pomiędzy ludnością tamtejszą. Dwóch żandarmów, 17 majtków i kilku z ludu odniosło mniej lub więcej ciężkie rany. Jeden z żandarmów znajduje się w niebezpieczeństwie życia. Jednego z majtków włoskich, którego miano za zabitego, odszukano na pokładzie „Monzombano“, który dziś odpłynął z portu Sebenico. Śledztwo zostało zarządzane.

Na posiedzeniu komisji budżetowej delegacyi Rady państwa d. 31. lipca oznajmił przewodniczący Hopfen, że w skutek interpelacyi postawionej na poprzedzającym posiedzeniu przez delegata br. Mertens, otrzymał memoriał ministra wojny względem uregulowania gaży oficerów jazdy, który interpelantowi oddał do dyspozycyi. Br. Mer-

Część historyczno-statystyczna.

Szczepienie ospy w Galicyi.

Szczegóły statystyczne z roku 1867.

(Ciąg dalszy).

W powiecie tarnowskim 1 lekarz i 3 chirurgów zaszczepili ospe 2905 dzieciom, mianowicie 2138 krowianką płynną a 767 krowianką suchą. Ospa przyjęła się 2648 dzieciom, nieprzyjęła się 154, z wątpliwym skutkiem 50, nie rewidowano 53. Dzieci nieszczepionych, które nie odbyły jeszcze naturalnej ospy zostało w powiecie 38. Chorowało na ospe naturalną 5 dzieci szczepionych, a 12 nieszczepionych, z tych umarło 2 nieszczepionych. Koszta szczepienia wyniosły 272 złr., zatem na 1 dziecko szczepione wypada 9³/₁₀ c.

W powiecie dąbrowskim 1 lekarz i 1 chirurg zaszczepili ospe 2252 dzieciom, mianowicie 1616 krowianką płynną a 636 krowianką suchą. Ospa przyjęła się 2130 dzieciom, nie przyjęła się 42, nie rewidowano 80. Dzieci szczepionych, które jeszcze ospy naturalnej nie odbyły zostało w powiecie 13. Chorowało na ospe naturalną 3 dzieci szczepionych a 120 nieszczepio-

nych, z tych umarło 5 nieszczepionych. Koszta szczepienia ospy w całym powiecie wyniosły 389 złr., zatem na 1 dziecko wypada 17⁹/₁₀ c.

W powiecie mieleckim 1 lekarz zaszczepił ospe 912 dzieciom, a to 800 krowianką płynną a 112 suchą. Ospa przyjęła się 806 dzieciom, nieprzyjęła się 47, nie rewidowano 59 dzieci. Nieszczepionych, które nie odbyły jeszcze ospy naturalnej, zostało w powiecie 22. Na ospe naturalną chorowało 100 dzieci nieszczepionych, z tych umarło 79. Koszta szczepienia wyniosły 289 złr., zatem na 1 dziecko wypada 31⁹/₁₀ c.

W powiecie ropczyckim 1 lekarz zaszczepił ospe 1707 dzieciom, wszystkim krowianką płynną. Ospa przyjęła się 1585 dzieciom, z wątpliwym skutkiem 18, nie rewidowano 104. Dzieci nieszczepionych, które jeszcze nie odbyły ospy naturalnej zostało w powiecie 204. Koszta szczepienia wyniosły 245 złr., na 1 dziecko szczepione wypada zatem 14⁹/₁₀ c.

W powiecie pilnieńskim 1 lekarz i 1 chirurg zaszczepili ospe 1463 dzieciom, 1180 krowianką płynną, a 283 suchą. Ospa przyjęła się 1377 dzieciom, nieprzyjęła się 24, wątpliwy skutek okazał się u 61, nie rewidowano 1. Koszta szczepienia wyniosły ogółem 340 złr., na 1 dziecko szczepione wypada zatem 23²/₁₀ c.

W powiecie jasielskim, 4 chirurgów zaszczepiło ospe 1561 dzieciom, a to 282 krowianką płynną, a 1279 suchą. Ospa przyjęła się 1297 dzieciom, nieprzyjęła się 10, nie rewidowano 254. Dzieci nieszczepionych, które jeszcze ospy naturalnej nie odbyły, zostało w powiecie 76. Chorowało na ospe naturalną 93 dzieci nieszczepionych z których żadne nie umarło. Koszta szczepienia wyniosły 352 złr., na 1 dziecko wypada zatem 22⁹/₁₀ c.

W powiecie rzeszowskim 2 lekarzy zaszczepili ospe 2266 dzieciom, a to 2156 krowianką płynną a 110 krowianką suchą. Ospa przyjęła się 1655 dzieciom, nie przyjęła się 223, z wątpliwym skutkiem 119, nie rewidowano 268. Dzieci nieszczepionych, które jeszcze nie odbyły ospy naturalnej zostało w powiecie 223. Na ospe naturalną chorowało 27 dzieci szczepionych z których umarło 3, i 50 nieszczepionych, z których umarło 20. Koszta szczepienia wyniosły w tym powiecie 290 złr., na 1 dziecko wypada zatem 12⁹/₁₀ c.

W powiecie kolbuszowskim 1 lekarz zaszczepił ospe 3200 dzieciom, a to 1284 krowianką płynną a 1916 suchą. Ospa przyjęła się 2027 dzieciom, nieprzyjęła się 123, z wątpliwym skutkiem 1050; ospa naturalna w powiecie tym nie grasowała. Koszta szczepienia wyniosły ogółem 930złr., na jedno dziecko szczepione wypada zatem 29 c. (Dokończ. nast.)

tens oświadcza, że swojego czasu wniesie rezolucję, której przedmiotem będzie wynikająca z memoriału, a poruszona przezeń już na jednym z dawniejszych posiedzeń nierówność co do regulacji gaży oficerów jazdy, gdyż nie może być w żaden sposób zamiarem rządu, aby przez tę regulację np. w Czechach stacyjny oficer jazdy 87 złr. tracił, podczas kiedy stacyonujący w Galicyi oficerowie jazdy tyleż, albo może nawet 96 złr. zyskaćby mogli. Potem przystąpiono do dalszych obrad nad budżetem wojny. Delegat Dr. Reehbauer referował tytuł 5. (wojskowe pociągi) i proponował aby wykreślić 63.972 złr., a przyjąć sumę 213.841 złr. Delegowany radca dworu Arneht wnosil aby odkreślić 10 procent w kwocie 27.813 złr. a więc przyjąć 250.000 złr. Wniosek radcy Arnehta został przyjęty. Delegowany Dr. Figuly referował potem tytuł 23 (remonta) i proponował, ażeby przyjąć wpisaną w przeszłym roku na tę pozycję cyfrę 904.917 złr. Wniosek ten przyjęto. Delegowany Dr. Figuly referował następnie tytuł 6 (zakłady wychowawcze wojskowe) i proponował przyjęcie 977.110 złr. zamiast żądanej przez rząd sumy 1.088.000 złr. Przy tym tytule wywiązała się dłuższa dyskusya, po której przy głosowaniu okazała się równość głosów. Przewodniczący swoim głosem rozstrzygnął za sumą przez rząd żadaną mając wzgląd na ważność zakładów tego rodzaju. Delegowany Dr. Figuly referował dalej tytuł 7. magazyny wojskowe) i wniósł aby pozwolić 500.000 złr. zamiast żądanych przez rząd 544.626 złr., któryto wniosek przyjęto. Przy tytule 8. (magazyny pościeli) proponował referent, żeby odkreślić 11.737 złr., a więc przyjąć 38.000 złr. W końcu przyjęto proponowaną przez rząd sumę 48.997 złr.

Z Florencyi donoszą, że na ostatnich obradach ministrów rozbierano bardzo szczegółowo kwestyę czy izba ma być tylko odroczoneą czy też rozwiązana. W razie gdyby się zdecydowano na roz-

wiązanie, to jak mniemają, chce rząd wydać manifest do narodu wyłuszczając powody dla czego ostatnia sesya pozostała tak zupełnie bezowocną i ażeby wyborcom przedstawić ważność terażniejszej sytuacji. Zarazem chciałyby kilka ważniejszych ustaw, które w jednej lub drugiej izbie były przedyskutowane, mocą królewskiego dekretu prowizorycznie w życie wprowadzić, gdyż dłuższa zwłoka przyniosłaby administracyi znaczne szkody. O śledztwie parlamentarnem donoszą że wychodzą na jaw coraz nowe a bynajmniej nie budujące szczegóły. Wiadomo jaką wielką rolę w tej sprawie odgrywał list Brenny do szwagra swego Fambri. Komisya nie zwróciła na to uwagi, że list ten prawemu właścicielowi swojemu został skradziony i nie znalazła słowa nagany dla oskarżyciela, który dla potępienia swojego przeciwnika użył na swoją korzyść kradzież prywatnego listu. Crispi utrzymywał, że list ten przesłał mu nieznany przyjaciel. Później dowiedziano się, że tym nieznajomym przyjacielem był drugi radykalny deputowany Cucchi. Ale jakimże sposobem dostał się ten list do rąk deputowanego Cucchi? Dzisiaj już się to wykryło. Współpracownik radykalnej „Riformy“, Faccioli, poufny przyjaciel rodziny Brenna i Fambri, namówił Fambriego, żeby przyjął niejakiego Ellera na swojego prywatnego sekretarza. Ten Eller odwodził się Fambriemu za zaufanie tem, że mu wykradł z pulpitu rozmaite papiery. Eller oddał ów list Facciolemu, ten go wręczył deputowanemu Cucchi, a ten znowu Crispiemu.

Prawo bezpieczeństwa, o którym po kilka razy była wzmianka, a które w Hiszpanii w dn. 24. b. m. przez Gazetę urzędową ogłoszone zostało, brzmi w streszczeniu jak następuje: Artykuł 1. Gubernatorowie prowincyi bezzwłocznie zamieszczają w dziennikach urzędowych prawo z dnia 17. kwietnia 1821 roku, dotyczące postępowania, jakie ma być użyte w sprawach bezpośredniego spisku z bronią w rękę przeciwko wewnętrznemu i zewnętrznemu niebezpie-

czeństwu państwa, tudzież przeciwko złodziejom i rabusiom. Ogłaszając to prawo, powinni równocześnie zawiadomić ludność, że takowe z wszelką surowością wykonywane będzie. Artykuł 2. W każdej prowincyi, w której rząd prowincjonalny się dowie o istnieniu zbrojnych band lub zgromadzeń się w celu nieprzyjaznym, przez któreby albo konstytucya państwa, albo własność i bezpieczeństwo mieszkańców zagrożone było, bez zwłoki ma być ogłoszone zawezwanie, jakie artykuł 4. prawa z dnia 21. kwietnia 1821 przepisuje. Artykuł 3. Prowincjonalni gubernatorowie wydadzą potrzebne rozporządzenia, ażeby ich władze gminne, tudzież urzędnicy rządowi zawiadamiali natychmiast o każdej okoliczności, któraby zakłócić mogła porządek publiczny, a tych, którzyby w wypełnianiu tego obowiązku okazali się niedbalymi, mają pozbawiać urzędu. Artykuł 4. Na wezwanie gubernatorów prowincyi przełożeni gmin przysłać spis wszystkich obywateli, którzy broń jakiegobądźkolwiek rodzaju posiadają, nie znajdując się w szeregach ochotników wolności, i postarają się o utworzenie z ochotników kompanii, któreby wspierały władze i żandarmeryą w utrzymaniu spokoju publicznego. Artykuł 5. Sędziowie pokoju są upoważnieni w swych obwodach przedsiębrać rewizye domowe, w celu otrzymania dowodów wiary podejrzanym, lub też, żeby sprawdzić podejrzenia żandarmeryi, przełożonych gmin, oddziałów ochotników itd. Artykuł 6. Rozkaz do odbicia rewizyi domowej wydaje sędzia pokoju; rewizya ta jednakże nie może się odbywać w nocy. Artykuł 7 (nie ma żadnej doniosłości). Artykuł 8. Żandarmerya, władze itd., jeżeli ścigają przestępców mogą każdego czasu wnieść do ich pomieszkania, ażeby ich przyaresztować. Artykuł 9. Wszelkie odznaczenie się, czy to żandarma, czy innego jakiego urzędnika, ma być zakomunikowane rządowi telegrafem, ażeby odnośna osoba natychmiast mogła być wynagrodzona. Dan w San-Ildefonso, 22. lipca.

Dokumenty i dyplomy.

W i e l i c z k a. R. 1629, 1630, 1631.

Król Zygmunt III. znosi bannicyę, ogłoszoną wyrokiem sądowym na Urząd miejski wielicki za mniemane niezaplacenie ofiary.

1 **Sigismundus III.** Dei gr(ati)a Rex Poloniae magnus Dux Lithu(ani)a
2 Russiæ Prussiæ | Masouiæ Samog(iti)a Liu(oni)a(qu)e nee non Suecor(um)
3 Gottor(um) Vandalor(um)q(ue) h(æreditari)us Rex | Sig(nifi)camus pr(æsen)
4 nobis esse no(min)e Mag(ist)ratu(s) Ciuitatis n(ost)re **Vieli(cien)sis**, quod
5 licet ipse satisfaciendo constitutioni r(ati)one donatiæ anno 1629 laudatæ,
6 summam ducentor(um) floren(or)um polon(icalium) | iuxta impositionem et
7 mandatu(m) n(ost)rum ad officiu(m) Consulare Cracouien(se) importauerit, et
8 de importata ab eodem officio, prout nobis | auten(tice) comprobauit, quic
9 tatus sit; nihilominus casu quodam seu errore potius eiusdem officii Consu
10 lar(is) Cracouien(sis), dum | regestrum et dela(tionem), cui M(a)g(ist)ratu(s)
11 præfatus non erat obnoxius, Instigator(i) n(ost)ro et Reip(ub)licę tardè et in
12 tempestiuè porre|xisset, in iud(ici)is Trib(una)l(ici)is Radomien(sibus) ad in
13 sta(ntia)m Instigator(is) eiusdem ex delatione thesauri r(ati)one non p(er)
14 solutæ quasi eiusdem donatiæ in poena banni(tionis) condemnatus in contu
15 ma(cia)m et pub(lic)atus est. Supplicatumq(ue) nobis no(min)e eiusdem M(a)
16 g(ist)ratu(s) **Vieli(cien)sis**, vt banni(tionem) ean(dem) relaxare et abrogare
17 dignaremur. Nos attento eo quod M(a)g(ist)ratu(s) idem donatiæ p(ræ)
18 dicta(m) tempestiue persoluerit. banni(tio)q(ue) p(ræ)facta super ipso erro
19 nee et immerito sit obtenta, ean(dem) relaxan(dam) et abrogan(dam) esse
20 duximus, | relaxamusq(ue) et abrogamus pr(æ)sentibus; atq(ue) ab ea p(ræ)
21 dictum Mag(ist)ratu(m) **Vieli(cien)sis** liberum et absolutum facimus, iuribus
22 q(ue) et | liberatibus regni quibus antea gaudebat restituimus, et in statu(m)
23 pristinu(m) detera banni(tionis) eiusdem macula reponim(us). | In cuius rei
24 fidem pr(æ)sentibus sigillo regni muniri iussimus. Dat(um) **Varsauiae** die
25 X Men(sis) Martij Anno D(omi)ni **MDCXXXI** Re|gnor(um) n(ost)rorum
Poloniae XLIV Sueciæ v(er)o XXXVIII Anno.

Jac(obi)s Zadzik Ep(iscop)us Culm(ensis) et Pom(esaniæ) R(egni)
Cancell(arius) mp.

Rela(tio) R(ever)endi in Chr(ist)o P(at)ris D(omi)ni Jacobi Zadzik Ep(iscop)
i Culmen(sis) et Pomesanię Supremi Reg(ni) Polonię Cancellary.

Lucas Zdrojewski

Napisy:

na dolnej krawędzi:

Dał o tym Informacyą Pan Instygator

Relaxa(tio) banni(tionis) Wieliczce.

na odwrotnej stronie:

Relaxatio Bannitionis super | Off(iciu)m Vieli(cien)se in Tribunali Rado|mi
en(sis) in Anno 1630 obtentæ | r(ati)one Donatiæ fl(ore)nor(um) 300.

Z dokumentu papierowego, mającego 202 milimetrów wysokości a 330 szerokości. Znamiona pieczęci wyciśnięte na licowej stronie wierzchniego półarkuszka we
wosku czerwonym, którym obydwie półarkuszki zlepione, dla tej też przyczyny i znak wodny trudny do rozpoznania.

Wolański Franc. Ksawery.

Zygmunt III. z Bożej łaski Król polski, Wielki Książę litewski,
ruski, pruski, mazowiecki, śląski i łotewski a Szwedów, Gotów i Wan
dalów dziedziczny Król — Oznajmiany tym listem Naszym wszystkim w
ogóle i w szczególności, których się to tyczy: Przełożono Nam jest imie
niem Urzędu Miasta Naszego **Wielicki**, że chociaż ustawie, lata 1629go
o ofierze uchwalonej, zadość czyniąc, sumnę dwiestu złotych polskich, sto
sownie do nałożenia i rozkazu Naszego, do krakowskiego Urzędu radziec
kiego wniósł, i od tegoż se sumny wniesionej, jako przed Nami udowodnił,
pokwitowany: wszelako przypadkiem a raczej zwinny tegoż Urzędu radziec
kiego krakowskiego, gdy rejestr i skargę, na którą wspomniony Urząd miej
ski nie zasłużył, Instygatorowi Naszemu i Rzeczypospolitej nierychło i nie
we właściwym czasie przesłał, zapadł nań zaocznie i ogłoszony został na
sądach Trybunału radomskiego, w skutek skargi skarbu na żądanie tegoż
Instygatora, wyrok bannicyi z powodu mniemanego niezaplacenia ofiary.
Upraszano Nas też imieniem tegoż Urzędu **wielickiego** w pokorze, abysmy
ona bannicyę znieść i unieważnić raczyli. Zważywszy więc, że wspomniony
Urząd ona ofiarę w należywym czasie służył, i że bannicya nań mylnie i
niesłusznie uzyskana, postanowiliśmy ją znieść i unieważnić, jakoż znosimy
i unieważniamy niniejszem, a uwalniając od niej pomieniony Urząd **wie
licki**, przypuszczamy go znowu do praw i swobód koronnych, w których
przedtem był używaniu, i przywracamy do pierwotnego stanu, zmasawszy
plamę onej bannicyi. W dowód czego pieczęć koronną na niniejszem wyciś
nięć rozkazaliśmy. Dano w **Warszawie** dnia 10go miesiąca marca lata
Pańskiego **1631go**, królestw zaś Naszych polskiego w 41tym a szwedz
kiego w 38mem.

Jakób Zadzik, Biskup chełmieński i pomezanski, Kanclersz ko
ronny rs.

Referat Przewielebnego w Chrystusie Ojca Księdza Jakóba Zadzika,
Biskupa chełmieńskiego i pomezanskiiego, Kanclersza wielkiego koronnego.

Łukasz Zdrojewski

Zdjęcie bannicyi z Wielicki.

Zniesienie bannicyi, na urząd Wielicki w Trybunale radomskim lata
1630go uzyskanej z powodu ofiary 300stu złotych.

Francisco Serrano. Minister spraw wewnętrznych Mateo Sagasta.

Z prowincyi tureckich zawsze niepomysłne przychodzą doniesienia. Gubernatorowie po największej części nie umieją się zastosować do nowego systemu wilajetów i rządzą samowolnie po dawnemu. Korespondent „Lev. Herald“ pisze ze Smirny między innymi co następuje: „Czegoż żądają tutaj w kraju? — Niczego tylko dobrej administracji i trochę sprawiedliwości w sądach. Gdzieindziej żądano by jeszcze rozwijania rolnictwa, budowy dróg i szkół; tutaj zadawalniają się namiestnikami, którzy nie kradnie, uczciwym dzierżawcą podatków i nieprzekupnymi sędziami. Ale i tak skromnym żądaniom nie staje się zadosyć. Prowincya Smirna niszczycie powoli już od trzech lat. Dzierżawcy podatków zrujnowali włościan. Sędziowie handlowi wzbogacili się nie rozstrzygnawszy ani jednego procesu. Dwoch ludzi umarło w więzieniu w skutek barbarzyńskiego traktowania więźniów, a jakoby to wszystko jeszcze nie było dosyć, niepokoją bandyci i żandarmi wsie i gospodarują jakoby w nieprzyjacielskim kraju. Nakoniec przysłała Porta do Smirny nowego gubernatora, Veli baszę, któremu dano prowincję Smirnę, aby mógł spłacić swoje długi.

Z Wyspy Rhodos piszą do „Allg. Ztg.“: Rząd który wydaje prawa, ogłasza reformy w wewnętrznym zarządzie, w wymiarze sprawiedliwości nie wszystko jeszcze spełnia, jeżeli tylko nie potrafi przeprowadzić tego co zadekretował, lub przynajmniej reform owych nie uczyni zrozumiałymi dla swoich urzędników. Ci ostatni w Turcyi zwykle nie zgoła nie wiedzą o peryodycznie przez Portę przedsięwziętych środkach, które zyskują szumny poklask prasy i europejskich rządów. Chcąc wiedzieć prawdę, najprawdziwszą prawdę? Oto reformy wszelkie są tylko pięknymi słówkami i nigdy do praktycznego zastosowania nie dochodzą. Jako dowód tego twierdzenia może posłużyć następujący wypadek. Według nowego rozporządzenia Porty, każda sporna sprawa ma być rozstrzyganą przez sąd właściwej jurysdykcji. Opierając się na tem rada gminna w Staphalii (wyspie zostającej pod sądową jurysdykcją Rhodosu), złożona z dziewięciu chrześcian i jednego Mudira (muzułmańskiego urzędnika), aresztowała kasyera gminy, za skradzenie 4000 piastrow. Przypadkowo przejeżdżał przez wyspę Mauvin (sekretarz) generała gubernatora osmańskiego archipelagu, i dowiedział się od tejże rady gminnej o aresztowaniu kasyera, swego protegowanego. Wpadłszy z tego powodu w wściekłość, rozkazał uwięzić dwóch członków rady i przeprowadzić ich do Chios, gdzie się znajdował generał gubernator. Ten znowu odesłał ofiary gniewu swego sekretarza do Rhodosu, nie stawiając ich przed sądem właściwym, jak tego prawo wymaga, i rozkazał zamknąć w więzieniu na dwa miesiące. Oto w jaki sposób prawa się w Turcyi zastosowują!

Doniesienia z Alexandryi i Kairu zgadzają się w tem, że Egipt zbroi się na stopę wojenną. Armia regularna została powiększona, a rezerwom nakazano, aby były gotowe na wypadek powołania. Wszystkie dawne działa pozycyjne zastąpiono działami Armstronga. Wojska pomimo wielkich upałów odbywają ciągłe ćwiczenia i oczekują co chwila przybycia zamówionych w Europie trzech fregat pancernych. Urzędownie zapewnijają, że to wszystko robią tylko dlatego, żeby zaproszonych na otwarcie sueskiego kanału gości godnie przyjąć. „Turquie“ utrzymuje przeciwnie, że uzbrojenia te mają odmienny zupełnie cel.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) D. 1. b. m. dorożkarz nr. 70 na skrócie ulicy piekarskiej przejechał przekupkę Annę Mróz. Ciężko pokaleczoną odwieziono do szpitalu.

— Wykaz dorożkarzy i fiaków, ukaranych przez c. k. Dyrekcję policyi we Lwowie w drugiej połowie z. m.: Za przekroczenie taksy lub grubiaństwo dorożkarze nr. 40, 44, 72, 107, 109, 117, 141, 150, 162, 177, 183 i 198; za odmówienie jazdy: dorożkarze nr. 21, 40, 44, 75, 112, 168 i 184; za nieostrożne wyjeżdżanie ze stanowiska: fiaker nr. 50, dorożkarze nr. 63, 95 i 107; za inne wykryki: dorożkarze nr. 79, 160, 192 i 198.

(Wybór uzupełniający.) Do rady powiatowej nadworniańskiej dn. 28. z. m. wybrany został z grupy wielkich posiadłości p. Józef Świeżawski, dzierżawca Wołosowa i przełożony obszaru dworskiego w Kamiennie.

(Zabójstwo.) W Taszycach pod Wieliczką d. 29. z. m. powstała w karczmie kłótnia między miejscowymi wyrobnikami a góralami wracającymi na próżnych wózkach z Wieliczki do domu. Powodem kłótni było że wyrobniki

miejscowi żądali aby ich górale zawieźli do sąsiedniej wsi, czego ci uczynić nie chcieli ponieważ między wyrobnikami byli i złodzieje, a przed kilku tygodniami górale w tej samej okolicy mieli przeprawę ze złodziejami. Wpółnoc kłótni jeden góral uderzył wyrobnika Mikołaja Malmona z Gorzkowa kłonią od wozu w głowę tak nieszczęśliwie że uderzony padł trupem. Gdy się to stało, górale odjechali natychmiast. Żandarmi z Wieliczki i Dobczyce puścili się w pogoń za nimi ku Mszanie z kądem prawdopodobnie pochodzą.

(Szczególne wypadki śmierci.) W Dorohówce w pow. skałackim dn. 29. z. m. Iwan Ilczyszyn 8 lat liczący, syn włościanina, utonął przypadkiem w stawie. — W zakładzie kąpielowym w Lubieniu dn. 31. z. m. Hryńko Magocki, 12 lat liczący wszedł przez własną nieroztropność do upustu wody siarczanej, z kądem wydobycy nieżywego. Śmierć nastąpiła przez uduszenie gazem siarczanym. — Dn. 1. b. m. Piotr Borecki, włościanin z Lubyna wielkiego, kąpiąc się w rzece Wereszyce obok mlynia lubieńskiego, utonął przypadkiem.

(Samobójstwo.) W Orowie w pow. drohobyczkim dn. 28. z. m. Fesia Cucupowa, żona włościanina 20 lat licząca, powiesiła się w przystępie melancholii, w którą będąc brzemenną popadła w ostatnich dniach życia skutkiem ustawicznego bólu głowy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 zł 8 zł 60 c. do 8 zł 80 c., żyto 160 zł 4 zł 80 c. do 5 zł . — c., jęczmień 140 zł 4 zł . — c. do 4 zł 50 c., owies 100 zł 3 zł 50 c. do 3 zł 80 c., kukurudza 170 zł 4 zł 50 c. do 4 zł 60 c., hreczka 140 zł 5 zł . — c. do 5 zł 15 c., konieczyna 180 zł 40 zł . — c. do 42 zł ., rzepak 150 zł 12 zł 75 c. do 13 zł . — c., lina 150 zł 9 zł 75 c. do 10 zł . — c., groch 180 zł 4 zł . — c. do 4 zł 50 c.; łój 100 zł 31 zł . — c. do 31 zł 50 c., potaż drzewny 100 zł 14 zł 50 c. do 15 zł 50 c., chmiel 100 zł 65 do 70 zł .; spirytus wiadro 12 zł . — c. do 12 zł 30 c.

Lwów, 2 sierpnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety lwowskiej.) W ubiegłym tygodniu mieliśmy dzień gorący, suche, prawie bez wiatru. Żniwa odbywają się w całym kraju. Ceny frachtu z powodu zatrudnień w polu poszły w górę.

Handel towarowy ciągle ożywiony. W najbliższym czasie mają tu nadejść znaczne przesyłki rzepaku; z tych części z Rosyi przez Brody. Dla budowy kolei ze Złoczowa do Podwoleczysk przewieziono znowu znaczną ilość szyn. Dowóz progów zakupionych w Galicyi dla kolei półn. Cesarza Ferdynanda już się rozpoczął, mianowicie w Mościskach, Przemysłu i Radymnie oddano na kolej około 14.000 sztuk. Wywóz kwasu solnego do Rosyi jest ciągle bardzo znaczny. Ogółem wywieziono już w tym roku 8000 cetn. Fabryki w Petrowicach i Hruszawie dostarczają kwas solny w dzbankach kamiennych, cetnar po 2 zł 75 c. netto; ten sam gatunek w kamionkach po 1 zł 70 c. Kwas solny odchodzi za pośrednictwem firm brodzkich i czerniowieckich do fabryk cukru w guberniach wołyńskiej, kijowskiej i podolskiej. Wytrzymywać musi konkurencję z produktem fabryk w Szląsku pruskim, które także pewną ilość wysyłają na targowicę. Wywóz ożywi się jeszcze bardziej po otwarciu kolei do Suczawy i Księstw Nadunajskich. Wywóz jaj i masła w tygodniu ubiegłym znowu bardzo się ożywił. Najwięcej jaj wywieziono do Berlina i Wrocławia z Rzeszowa, Jarosławia, Przemysła, Tarnowa, Bochni i Krakowa. Masło w większych partjach wywożono z Przemysła, Rzeszowa i Tarnowa.

W handlu zbożowym, przy stałych cenach ruch zmniejszył się. Z powodu żniw dowóz na targowicę bywa szczupły, zresztą spekulanci zachowują się wyczekująco, ponieważ za granicą ceny nie ustalają się. Cokolwiek żyta i pszenicy wysłano jednak do Wrocławia, Berlina, Szczecina i pogranicznych młynów pruskich. Owies także w pomniejszych partjach wywożą do Prus. Loco Lwów płacono pszenicę 170 zł 8 zł 40 c., żyto 160 zł 5 zł 75 c., jęczmień 140 zł 4 zł 50 c., owies 100 zł 3 zł 50 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 zł 10 zł ., żyto 160 zł 7 zł ., jęczmień 140 zł 5 zł ., owies 4 zł 70 c. Dowóz szczupły, handel nieożywiony. Tarnów: pszenica 170 zł 9 zł 75 c., żyto 160 zł 7 zł 25 c., jęczmień 142 zł 5 zł 20 c., owies 100 zł 4 zł 40 c. Ceny niepewne, dowóz szczupły, handel nieożywiony. Dębica: pszenica 170 zł 9 zł 50 c., jęczmień 140 zł 5 zł ., owies 100 zł 4 zł . Na wszystkie gatunki zboża odbył słaby. Rzeszów: pszenica 170 zł 8 zł 40 c., jęczmień 140 zł 5 zł ., żyto 160 zł 6 zł 60 c., owies 100 zł 3 zł 50 c. Dowóz szczupły, w handlu stagnacja. Jarosław:

pszenica 170 zł 9 zł ., jęczmień 138 zł 4 zł 20 c., żyto 160 zł 6 zł 30 c., owies 100 zł 3 zł 80 c. Handel nieożywiony przy stałych cenach i nader szczupłym dowozie. Przemysł: pszenica 170 zł 8 zł 50 c., jęczmień 140 zł 5 zł 40 c., owies 100 zł 3 zł . Popyt słaby. Złoczów: pszenica 170 zł 7 zł 60 c., żyto 160 zł 5 zł 20 c., jęczmień 140 zł 4 zł 40 c., owies 100 zł 3 zł 40 c.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją lwowsko-czerniowiecką 1400 sz. i zostały posłane do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 400 wołów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 sierpnia.

Hotel George: PP.: Borakowski H., z Polski. — Przebolewski P., z Poznania. — Wojański K. i W., z Rzepinieca Suchodolska L., z Sławego.

Hotel europejski: Krajewski I., z Czech. — Kruszczyński K., z Warszawy.

Hotel Langa: Winnicki K., z Hodynia, Hotel krakowski: Czernohorski A., z Moldawy. — Janiewicz J., c. k. porucznik pens., z Rohatyna. — Pertak H., z Pniatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

PP.: Bogusz L., c. k. starosta pow., do Kamionki str. Bojan D., ks. młd. major, do Moldawy — Hr. Drohojewski J. do Balic. — Jordan K., do Kanikowie. — Konstandachi K., do Moldawy. — Moszyński J., do Krakowa. — Wiszniewski J., do Plichowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. sierpnia 1869.

Por.	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 73	+19 0	73	PdZ. sil.	5
2. god. po poł.	325 52	+20 8	73	Pn sil.	6
9. god. wiecz.	326 63	+16 4	91	W. sil.	9

Burza z deszczem 0.0094

Przebieg

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w lipcu 1869. Średni stan barometru był 325.0094 miary parysk, przy temperaturze 0° R.

Najwyższy 329.0012 d. 11. zrana.

Najniższy 321.0037 d. 18. zrana.

Średnia temperatura była 15.30° R.

Najwyższa była 24.2° R. d. 30. w południe.

Najniższa była 8.8° R. d. 16. wieczór.

Średnie ciśnienie pary było 5.00288 miary parysk.

Największe było 7.53 d. 31. w południe.

Najmniejsze było 3.0028 d. 17. w południe.

Średnia wilgoć względna powietrza wynosiła 74.03%.

Największa 96% d. 4. wieczór.

Najmniejsza 43% d. 3. w południe.

Całkiem pogodnych dni nie było, mało pochmurnych 5, bardzo pochmurnych 23, posępnych 3.

Średnia pochmurność wynosiła 6.0.

Dni z osadem było 15, wszystkie z deszczem, 1 z gradem, 3 z mgłą i 3 z burzą.

Ilość osadu atmosferycznego wynosiła 34.38 miary paryskiej wody.

Największa ilość deszczu w 24 godzinach wynosiła 8.0020 dnia 4.

Kierunek wiatru wyrachowany w % dzielił się w następujący sposób: Pn. 18.29, Pn.W. 9.76, W. 12.20, Pd.W. 4.88, Pd. 2.44, Pd.Z. 7.32; Z. 30.49, Pn.Z. 14.63.

Średnia siła wiatru była 2.0.

Zupełna cisza była raz.

Wichry z burzą 2 razy.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 8.3 przy 3 obserwacjach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną był:

Stan barometru o 0.17 wyższy, temperatura powietrza o 0.60° R. wyższa.

Ciśnienie pary o 0.0012 mniejsze, wilgoć powietrza o 0.63% większa, ilość dni z osadem o 1 mniejsza.

Ilość osadu o 7.0080 mniejsza, ozonu o 1.2 większa.

M. J.

T E A T R.

Dziś: (przedst. niem.) „Maler und Farbenreiber“, krotoczwila komiczna ze spiewami w 1 akcie; „Die schlimmen Ruben in der Schule“, krotoczwila komiczna ze spiewami w 1 akcie.

Przytem przedstawienie gymnastyków arabskich pod dyrekcją Sidi el Hadi ali ben Mohamed.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaż	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placą	żądają
Złote austriackie				
Dnia 3. sierpnia.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.			259 50	261 50
" kol. lw.-czern.			209 25	210 50
" banku hip. galic.			106	108
" pap. czern. po 200 zlr. w. a.				
Galic. banku krajow.			92 50	93
Kolej Lw.-Ca.-Jassy				
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.			91 50	92
" T. kr. gal. 4% w. a.			79 60	80
Banku hip. gal.			93 50	94
Gal. zakł. kr. włośc.			93	93 50
Oblig. ind. gal.			75 50	76
" W. Ks. Krak.				
" Księż. Bukowiny				
Poz. gal. r. 1866 po 7%			100 75	101 50
Pier. k. gal. K. L. l. Em.				
" " II.				
" kol. lw.-czern. I. Em.				
" " II.				
Dukat holenderski			5 80	5 87
" cesarski			5 85	5 91
Napoleonor			9 91	10
Pół imperyal rosyjski			10 40	10 25
Rubel srebrny rosyjski			1 86	1 92
" papierowy			1 55 1/4	1 56 1/4
Bank pol. za 100 zł. pol.				
Talar pruski srebrny				
Pruskie bilety kasowe			1 83	1 84
Srebro			121	122

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. lipca 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)

pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	72.75	72.90
od kwietnia do października po 5%		

		pien. towar.	
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrótka w 35 latach po 5%			
Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrótka w 37 latach po 5%			
Metaliki po 4 1/2%			
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	231	232	
" " " " 1839 piąta część losów	231	232	
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	93	93 50	
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	104.20	104.40	
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	106.25	106.50	
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.90	123.10	
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24	

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75	75.50
Galicji	75.20	75.70
Niższej Austrii	92.75	93.25
Siedmiogrodu	79.25	79.75
Węgier	82	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101	

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	403 50	404
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	312 90	313 10
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	922	925
Banku narodowego	739	760
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	632	633
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%		
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	200 50	201
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2342	2347
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239.25	240.75
Lwowski-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	208.50	209
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	431	433
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	281 90	282 10

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.50	110
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78	79
Gal. banku hyp. po 6%	93	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.30	95.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	92	92.50
" " " (renta) po 6%		

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
" " " w. a.	92	92.50

Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	103	103.50
---	-----	--------

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu o 100 zł. w. a.	193.75	194.25
Clarego po 40 zł. m.		
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97	98
Keglevicha po 20 zł. k.	14.50	15
Pożyczka miasta Budy 40 zł. w. a.	35	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Fundacja szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41	42
St. Genois " 40 "	33.75	34.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poz. Tryest. po 100 zł. m. k.	125	130
" " 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	20.50	21.50
Windischgrätza " 20 "	22.50	23

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103 50	103 60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 50	103 60
Berlin za 100 tal.	103 60	103 75
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 60	103 75
Hamburg za 100 M. B.	91 50	91 65
London za 100 szł.	124 75	124 85
Paryż za 100 fr.	49 60	49 65

Kurs złota.

Dukaty ces. men.		
" pełn. wagi	5.91 1/2	5.92 1/4
Korona		
20 frankówka	9 98	9 99
Rosyjski imperyal		
Talar związkowy		
Srebro	121.50	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. sierpnia.

Jednolity dług państwa w banknotach	63	15
" " z procentami z maja i listopada	63	15
" " w srebrze	72	60
Losy z 1860. roku	103	20
Akcje banku wiedeńskiego	758	
" " kredytowego	315	
London 10 funtów szterlingów	124	55
Srebro	121	35
" " towarem		
Dukat pojedynczy	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1772) Concurs. (2)

Nr. 42 - Pr. Bei der galizischen k. k. Postdirection ist die Conceptspracticanntenstelle mit dem Adjutum jährlich 400 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der zurückgelegten Rechtsstudien und Staatsprüfungen, dann der Sprachkenntnisse binnen vier Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction. Lemberg, am 29. Juli 1869.

Konkurs.

L. 42 - Pr. Przy c. k. Dyrekcji poczt jest posada conceptowego praktykanta z adjutum rocznych 400 zł. do odsadzenia.

Ubiegający się mają swe w dowody ukończonych studiów prawniczych i złożonych egzaminów państwowych, dalej znajomości języków zaopatrzone prosby wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej. Lwów, dnia 29. lipca 1869.

(1781) Edykt. (2)

L. 1365. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich ogłasza, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego lwowskiego na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Ludwika Wanczury w kwocie 200 zł. w monecie brzęczącej w talarach związkowych, licząc talar po 1 zł. 50 kr. w. a. wraz z odsetkami po 6% od 15. stycznia 1861 bieżąciami. dalej kosztów sądowych w kwocie 37 zł. 87 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 zł. 83 kr., 15 zł., 6 zł., 12 kr. i 11 zł. 23 kr. w. a. egzekucyjna sprzedaż publiczna realności pod l. 84 m. w Mostach położonej, w księgach gruntowych jako własność Abusia Treibera zapisanej, w drodze przymusowej na 250 zł. w. a. oszacowanej, w zabudowaniu sądowem w dwóch terminach, na dniach 30. sierpnia i 15. września 1869, każdą razą o godzinie 10tej rano odbędzie się, na których ta realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Dla nieznanomych wierzycieli ustanawia się kuratora p. Stanisława Derenia z Mostów, a w razie nieuskutecznienia sprzedaży, w powyższych dwóch terminach wyznacza się termin do ułożenia dogodniejszych warunków licytacyjnych na dzień 16. września 1869 o godzinie 10. rano.

Wyciąg z księgi gruntowej i akt oszacowania, tndzież reszta warunków licytacyjnych, mogą w tutejszym c. k. sądzie, wykaz podatków zaległych w c. k. urzędzie podatkowym w Żółkwi być przejrzanymi.

Z c. k. sądu powiatowego. Mosty wielkie, dnia 30. czerwca 1869.

(1756) Edict. (3)

Nro. 26790. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des angeblith in

Verlust gerathenen, von Gedalie Tieger aufgestellten, von Abraham Lindner und Tobias Lindner in solidum acceptirten Wechsels de dato 13. November 1868 über 160 fl. öst. W., drei Monate a dato zahlbar aufgefördert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte hiezu um so gewisser nachzuweisen, widrigenfalls derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte. Lemberg, am 30. Juni 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 26790. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zgubionego wekslu z daty 13. listopada 1868 na 160 złr. w. a., przez Gedaliego Tieger wystawionego, przez Abrahama i Tobiasza Lindnera in solidum akceptowanego, trzy miesiące od daty płatnego, ażeby go w 45 dniach sądowi przedłożyli i prawa swe wykazali, gdyż w razie przeciwnym amortyzowanym będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego. Lwów, dnia 30. czerwca 1869.

(1763) Kundmachung (3)

Nr. 4305-Praes. Im Verwaltungsgebiete des Königreichs Böhmen ist eine Ingenieursstelle 1. Classe mit 1100 fl. Jahresgehalt und im Borrückungsfalle eine Ingenieursstelle 2. Classe, dann eine Bau-Adjunctenstelle 1. und 2. Classe, endlich mehrere Bau-Practicanntenstellen mit 400 fl. Adjutum erledigt.

Bewerber haben ihre gehörrig instruirten Gesuche bis 20. August 1869 bei der k. k. Statthaltereii zu Prag einzubringen.

k. k. Statthaltereii in Böhmen. Prag, am 23. Juli 1869.

(1760) Ogłoszenie licytacji. (3)

L. 1511. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach zezwala na egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod Nr. k. 161 w Ropczycach położonej, a do masy spadkowej po Józefie Alster należącej, celem zaspokojenia pretensyi masy spadkowej po Jakóbie Ciołkoszu w kwocie 30 zł. w. a. wraz z procentami po 5proc. od dnia 1go grudnia 1865 bieżąciami i kosztami sporu 9 zł. 79 kr., 4 zł. 97 kr., 7 zł. 34 kr., 7 zł. 36 kr., 70 kr. w. a. oraz kosztami niniejszego podania w kwocie 12 zł. 30 kr. wal. austr.

Licytacja odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23. sierpnia, 22. września i 25. października 1869 każdym razem o 3ciej po południu. Jako cenę wywołania wyznacza się wartość z sądowego oszacowania wynikłą, t. j. kwotę 1515 zł. w. a.

Chęć kupienia mający złożą jako wadium do rąk licytację prowadzącego przed licytacją kwotę 150 zł. w. a. którą kwota nabywcy w cenę kupna wracowaną, zaś innym licytantom zaraz po skończonej licytacji zwróconą zostanie.

Przy pierwszych dwóch terminach sprzedaż realności tylko za cenę równą lub wyższą jak wartość szacunkowa, przy terminie trzecim także niżej tej wartości nastąpi.

Akt oszacowania, ekstrakt tabularny i warunki licytacyjne można w tutejszym sądzie w godzinach urzędowych oglądać.

O tem się uwiadamia strony interesowane, równie też wierzycieli zahipotekowanych osobiście, zaś tych, którymby niniejsze uwiadomienie z jakiegobądź powodu wczesniej doręczonem być nie mogło, lub którzy dopiero później hipotekę na tej realności otrzymają, zbiorowo edyktem i z tym dodatkiem, że dla nich mianuje się kuratora ad actum w osobie p. Maksymiliana Czechowskiego w Ropczycach.

Z c. k. sądu powiatowego. Ropczyce, dnia 15. lipca 1869.

(1766) Edict. (3)

Nr. 37400. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem Abwesenden und dem Wohnorte nach unbekanntem Jacob Goldsand bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch der Ester Rechtes de praes. 19. Juli 1869 Nr. 37400 mit Beschluß vom Heutigen die Zahlungsaufgabe über die Restwechselfumme von 80 fl. öst. W. f. N. G. erlassen, und unter Einem dem bestellten Curator Herrn Advocaten Dr. Wolski zugestellt worden sei.

Lemberg, am 21. Juli 1869.

Edykt.

L. 37400. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego p. Jakóba Goldsand, iż w skutek wniesionego przez Ester Rechtes przeciw niemu podania z dnia 19. lipca 1869 do l. 37400 uchwała z dnia 21. lipca 1869 do l. 37400 nakaz płatniczy na resztującą sumę wekslową 80 zł. w. a. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Wolskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 21. lipca 1869.

(1740) Edykt. (3)

Nr. 3257. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, iż nad Adolffem Waszkiewiczem, w Nowym Sączu urodzonym, dnia 13go sierpnia 1845, synem Stanisława i Anny Waszkiewiczów, władza ojcowska na czas nieograniczony przedłużoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Nowy Sącz, 17. lipca 1869.

(1751) Edykt. (3)

Nr. 5777. Ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem ogłasza, że c. k. sąd krajowy wyższy uchwałą z dnia 20. maja 1869 do l. 13639 usunięcie Konrada Walickiego z urzędu c. k. notaryusza orzekł.

Z c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 21. lipca 1869.